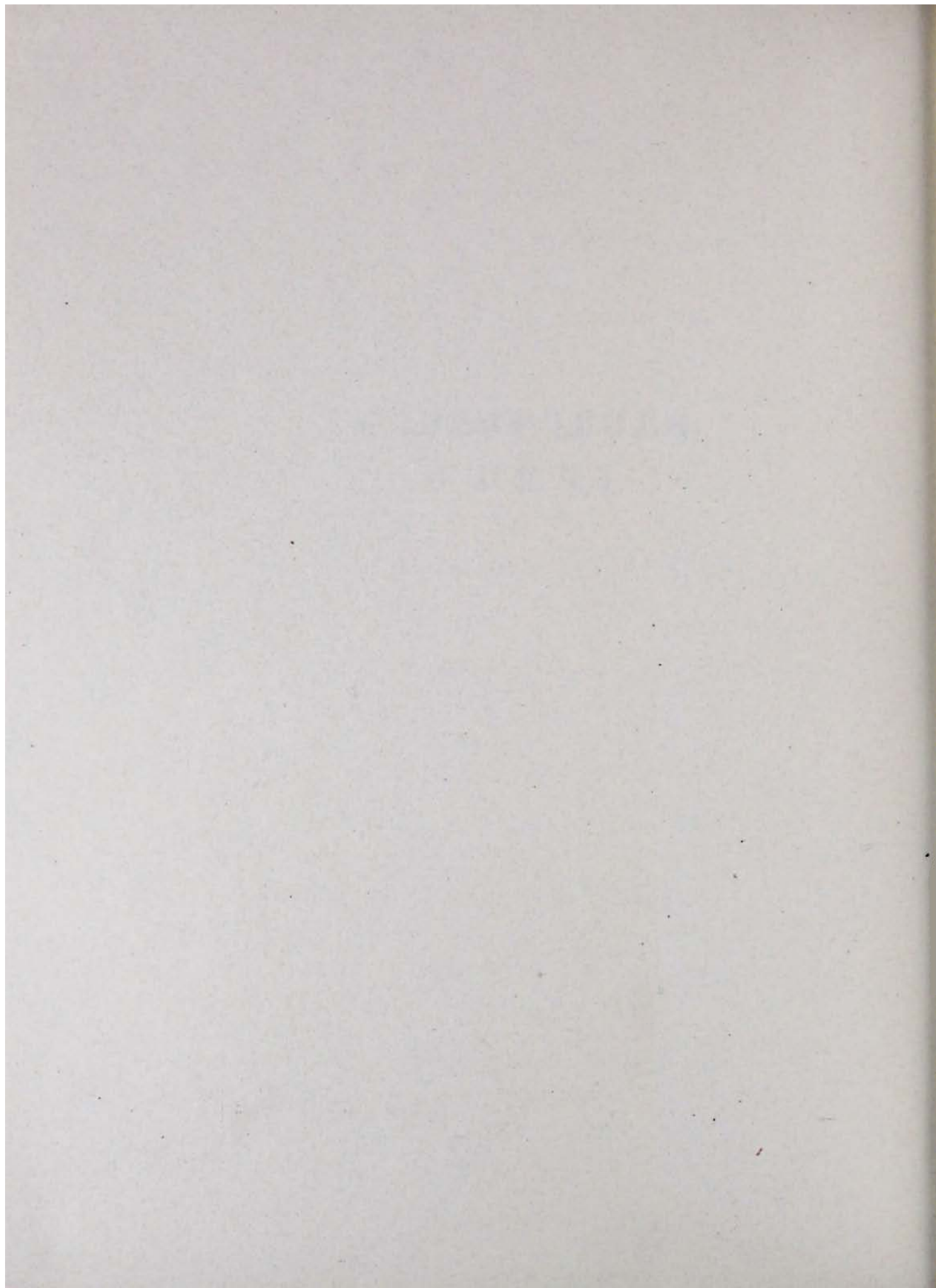

**ԲԱՍԱՐԳԵՉԱՐԻ
ՇՐՋԱՆ**

Մ Ա Ք Ե Ն Յ Ա Ց Վ Ա Ն Ք

Դտնվում է Յարվուզլու և Զիչակլու գյուղերի մոտ. գրականության մեջ անվանվել է Մաքենոց, Մաքենյաց, Մաքենոցաց և Մաքեստենից վանք: Մատենագրական տեղեկությունները նրա մասին հասնում են մինչև VII դարը: Դեղարքունիի ամենահեղինակավոր վանքն է եղել. նշանավոր դեր է կատարել ղարության, մանավանդ եկեղեցական կարգերին վերաբերող գրականության ասպարեզում. տվել է շատ բարձրաստիճան հոգևորականներ:

IX դարի վերջում Դեղարքունիի Սուփան իշխանը հիմնովին նորոգում կամ ի նորո շինում է վանքի գլխավոր՝ ս. Աստվածածին եկեղեցին: Արևելյան պատի վրա գրել է տվել մի մեծ արձանագրություն, որի բեկորներն են միայն պահպանվել, բայց պատմագիր Ատ. Օրբելյանը արտագրել է ալն և տեղավորել իր աշխատության մեջ: Դեռևս Օրբելյանի ժամանակ ինչպես եկեղեցին, ալնպես էլ արձանագրությունն արդեն վնասված են եղել: Ներկա շենքերը բաղկացած են երկու խմբից, մեկը պարսպափակ բակի ներսում, մյուսը՝ պարսպից դուրս:

Բակի ներսում է ս. Աստվածածնի գլխավոր տաճարը, ներքուստ խաչածեղ, զմբծավոր է, անկյուններում ունի խորաններ. կանգուն է, պատերի վրա երևում են բազմաթիվ նորոգումների հետքեր: Արևմտյան կողմում եղել է հետագայում ավելացրած հասարակ գավիթ, որի պատերի կեսն են պահպանվել: Այստեղ եղել է նաև թաղակապ մատուռ, որի ծածկն այժմ թափված է: Բակի մեջ մնում են բազմաթիվ խուցերի և այլ շինվածքների ավերակներ:

Պարսպից դուրս առաջին խմբից հազիվ 20-30 մետր դեպի հարավ-արևելք կանգուն մնում են իրար կից երկու թաղակապ եկեղեցիներ. սրանք ևս հին են, նորոգման հետքեր չունեն, ինչպես նաև ոչ մի արձանագրություն:

Պարսպից դուրս, հարավային կողմում, հավանաբար, եղել է գերեզմանատուն, ուր այժմ մի քանի խաչքարեր կան միայն:

Հուշարձանների այս խմբից մեր ժողովածուն ունի 13 արձանագրություն՝ որոնցից 5-ն է նախկինում հրատարակվել:

1209. Ս. ԱՍՏՎԱԾԱԾԻՆ եկեղեցու արևելյան և արևմտյան պատերի մեջ, արտաքուստ, օգտագործված է Սուփան իշխանի մեծ արձանադրության մեջ, որոնք սակայն ամրողշական տողեր չեն կազմում: Այդ պատճառով էլ դրանց միայն գծագրությունն ենք ապրիս, իսկ ընագիրը՝ ըստ Ստ. Օրբելյանի.

						ԱՄՍՄ ՐՍԷԼ	
		ԳՈՒՈՒ ՍԴԻՈ ՅԵՍՈ				ԱՆԻՍԵՍ ՄԷՆՄԻՔԱ ՐԴԵԶԵՈՔ	
ԱԻԹ			ՆԵՍՑԻ	ԽԱՓԱՆ	ԵԼԱՅ ՆԴ	ԻՍԻՆ	
.....			ՄԱՍՆՆ	ՈՐԱԸՆ	ԴՅՈՒԴԱ	ՅԻՄԱ	
.....			ԵՈԵ	ՄԵՔՆ	ՔՍԵԻ ԻՈՐ	 ՐԲԻ	 ՄԱՆ
					ԸՆՍՈՒՓԱՆԱ		ԵԿԵՂԵՑԻ
					ԶՄԵԶ ԵՍՈ		

ՆԱԻԱՅ ԵԻԱ
 ..ԽԵԱՅԷԴ
 ..ԱՍԵՆԱՅ

Կամաւն Աստուծոյ եւ Սուրբան, Սիւնեաց իւստան, շինեցի զՄաքեմնոցաց եկեղեցիս և անխնայաբար զարդարեցի պատուական սպասարար և աստուածային կտակարանաւ։ Եւ ետու զսեփական տեղն մեր ի սա, որ ըստ անուան եկեղեցւոյս Աստուածածին ասի, իւր ամենայն ուսմանաւ, լերամբ և դաւաթիւ։ Եւ ետու որս ձկանց զԲողաւէն՝ սեղանոյն, և :2: (700) դրամ ի Դեղանագետոյ ղուպալէն, :Մ: (200) դրամ ի Կաթկայ, :ՅԾ: (350) յԱմմեռէն, որ լինի :ՌՄԾ: (1250) դրամ։ Եւ ետու :Ե: (5) կուղպակս յԱնի և :Ե: (5) այգի յԵրևան և :Շ: (500) առու այգի ի գիւղաֆաղաֆն Գառնի, և :Բ: (2) այգի յԵղեգիս։ Եւ զամենայն պէտս սուրբ եղբարութեանս լցի առասպէս և փարթամացուցի՝ ներքոյ և արտաքոյ։ Ետու և ջուրս եզանց և ջուս գուարակաց և անդեայս և հաւսս ոչխարաց։ Եւ արդ մաղթեմք զամենայն աստուածացելոյ սուրբ ուխտիդ պաշտանեայտ, որում Աստուած է միջնորդ, կատարել վասն մեղուցեալ հոգւոյս զերկու քառասունն տարուսնի պատարագ ինձ։ Եւ անխափան երգել զերեկորին սաղմոսն՝ զնեղութեան կանոնն և զառուստուն սաղմոսն, զոր կարկեալ եմ յամենայն եկեղեցիք։ Եւ sr. Յովհաննէս Հայոց կաթողիկոսն, ի տանէս մի՝ ի խնայեցէ դաս կամ վայֆար հանել և մի՝ յիմ որդեսոց կամ ի ժառանգաւորաց։ Եւ որ ընծայիս հակառակէ կամ հանել ջանայ և որ հակառակ տնուանեսցի՝ նզովս չարաչար ընկալցի յԱստուծոյ և համենայն աթոռակալաց սրբոյն Գրիգորի, և մասն ընդ Յուդայի մասնչին եղիցի։ Եւ դարձեալ խաւսիմ ընդ ձեզ. առաջնորդ և կրտսեալ։ Վանացս, հաստատուն կալ մինչ ի գալուստն Քրիստոսի։ Եւ վար-

դասյեսելն և ոսղմոսելն վասն իմ անխափան եղիցի. եւ եթէ ոք ծուլասցի ի
 քառասունեակ աւուրող ամ յամէ կասարել զմեղսսաւիչ սուրբ խորհուրդն յետ
 իմոց ի կենցաղոյս, ի Բրիստոսէ որոշեալ եղիցի, և մասն ընդ Սիմոնի կախարդի
 ընկացի, և ի սուրբ ժողովոցն նգովեալ եղիցի:

Շինեցի և զեկեղեցիս ի գիւղաքաղաքին Կոթայ. և ի նմա :Ը: (8) սենեակ.
 Եւ արարի պատիւ ի սան Տեառն, զոր շինեցաք. եւ զԱստուածածնին քահանայքն
 ազատ արարաք յամենայն արքունի չարէ. ընդ նոսին և զայլ պատշաճեալս
 և կեղեցւոյ որք ի քահանայական կարգէ:

Ծանոթ. Փորագրված է եղել սկզբնապես արեւելյան պատի վրա արտաքուստ, այժմ միայն
 մի քանի քարեր են մնացել իրենց հին տեղում. մնացածները խախտվել են ու դրվել պա-
 տահականորեն: Բոլոր դեպքերում պահպանվածները փոքր մասն են կազմում այդ ընդարձակ
 արձանագրության: Գրված է եղել IX դարի վերջերին, բայց դեռևս Ատ. Օրբելյանը գրում է.
 «Բայց վասն հնութեանն և խախտելոյ քարանցն ոչ կարացաք գրովանդակն իմանալ. այլ բա-
 զում բանք և տուրք իշխանացն պակասին»:

Հրատարակիչներն արտագրել են Ատ. Օրբելյանի Պատմության տարբեր ձևագրերից,
 որով և որոշ տարբերություններ ունեն. մենք հրատարակվածները համեմատելով՝ ընդունել
 ենք հավանականները:

Հրատ. Օրբելյան, 179—181: Ալիշան, 88—89: Սմբատյանց, 578—579:
 Լուսաճկ. 248

1210. Մ. ԱՍՏՎԱԾԱԾԻՆ ԵԿԵՂԵՑՈՒ արևմտյան պատի վերին մասում, պա-
 տահանի շուրջը, արտաքուստ 5 տող.

ՇՆՈՐՀՕՔՆԱՅԵՍՅԷԼԻԲՅԷԼԻԲԲԷԿՍ
 ՈՐԴԻՄԵԾԻՊԱՐՈՒՆ:ԱԾԱՊՕԻՆԻՇԽՈՂ
 ՏԱՆՍԳԵՂԵՄԱ:ՎԵՆՏԻՆՈՐՈԳԵՑԱԲ
 ՄԲԵԿԵՂԵՑԻՍ:ԻՇՏԿԻՄԵԾՄՈՅՆԱՄԻ
 ՅԻՇԵՑԷՔՆԻ

ԱԶՆ: ՎՈՅԿԱՅՆ

ՇՆՈՐՀՕՔՆ ԱՅ. ԵՍ ՄԵԼԻՔ ՄԵԼԻՔ-
 ԲԷԿՍ, ՈՐԴԻ ՄԵԾԻ ՊԱՐՈՒՆ ԱԾԱ-
 ՊՕԻՆ, ԻՇԽՈՂ՝ ՏԱՆՍ ԳԵՂԱՄԱ,
 ՎԵՐՍՏԻՆ ՆՈՐՈԳԵՑԱԲ՝ ՄԲ. ԵԿԵՂԵՑԻՍ
 ԻՇԱՏԱԿ ԻՄ ԵԻՋԼԻՄՈՑՆ. ԱՍԷԼՆ. |
 ՅԻՇԵՑԷՔ ՆԻԱՋՆ ՎԵՐԼԱԿԱՑՈՒՆ:

Ծանոթ. ԱԾԱՊՕՎ անունը Աստվածապովի կրճատ ձևն է: Մեկիք Մեկիքերեկը իշխել է
 XVI դարի երկրորդ կեսին. հիշատակված է մինչև 1578 թվականը:

Հրատ. Սմբատյանց, 571: Ալիշան, 69: Շահաթոնյանց, II, 262—263:
 Զալալյանց, II, 118:

1211. Ս. ԱՍՏՎԱԾԱԾԻՆ եկեղեցու հարավային պատին՝ արտաքուստ, վե-
 րևում փորագրված երկու խաչ. 1 տող.

ԱՅ ՈՂՈՐՄԻԱՆՅԻՇԱՏԱԿՄԱՈՒԷԼԻՆ

ԱՅ ՈՂՈՐՄԻ ԱՆՅԻՇԱՏԱԿ ՄԱՆՈՒԷԼԻՆ:

Ծանոթ. Համարում ենք XVII դարի:

1212. Ս. ԱՍՏՎԱԾԱԾԻՆ եկեղեցու հարավային պատին՝ արտաքուստ, թերի
 թողնված 1 տող.

ԱՅ ՈՂՈՐՄԻ...

ԱՅ ՈՂՈՐՄԻ . . .

Ծանոթ. XVII դար:

1213. Ս. ԱՍՏՎԱԾԱԾԻՆ եկեղեցու հարավային պատի արևմտյան մասում, արտաքուստ (հետազայում հարմարեցված ավանդատան ուստին), 11 տող.

[illegible]

ፎፍ ፋፍ ሆፍ
ሠፍ ሰፍ ሞፍ
ጌፍ ሠፍ ሠፍ
ፎፍ ሠፍ ሠፍ
ፋፍ ሠፍ ሠፍ
ፍፍ ሠፍ ሠፍ

ԿԱՄԱՎՆ ԱՅ. ՈՐ ՍԻՆԵԱՑ ՍՈՒՓԱՆ ԻՇԽԱՆ ՇԻՆԵՑ ՄԱՔԷՆՈՒՑ ԵԿԵՂԵՑԻՍ
Ի :ԳՃ: (300)| ԹՎԻՆ: ՄԻՆՁԻ :ՌՃԺԵ: (1666) ԹԻՎՆ ԵՍ ԱՌԱՋՆՈՐԴ ՍԲ.
ՈՒԽՏԻՍ ԶՈՒՂԱԵՑԻ ԽԼԱՉԱՏՈՒՐ| ՎԱՐԴԱՊԵՏՍ, ՈՐԴԻ ԳՈՂՈՎ ՅԱԿՈԲԱ,
ՎԵՐՍՏԻՆ ՆՈՐՈԳԵՑԻ ԵՒ ՊԱՅԾԱՌԱՑՈՒՑԻ, Ի ԺԱՄԱՆԱԿՍ| ՍՐԲԱԶԱՆ ՀԱՅ-
ՐԱՊԵՏՈՒԹԵ.ՏՆ. ՅԱԿՈԲԱ, ԵՒ ՄԻԱԲԱՆԼՔԻ ՍԲ. ՎԱՆԱՑՍ ԶՏՐ.| ՊԱՐՍԱՄՆ,
ԶՏՐ.| ԳՐԻԳՈՐՆ ԵՒ ՍԱՐԿԱՎԱԳՈՒՆԼՔԻ, ԶԳՐԻԴՈՐՆ, ՂԱԶԱՐՆ ԵՒ ՍՏԷՓԱՆՈՍՆ,
ՏՆՏԵՍ ՍԱՐՈՒԽԱՆ ՅԻՇԵՑԻՔ Ի ՔՄ.| ԱԾ. ԵՒ ՈՐՔ ՅԼԻՇԱՏԱԿԷ ԶՄԵԶ՝
ՅԼԻՇԱՏԱԿ ՆԼՈՅԼԱՅ| ԽԱՂԱՂՈՒԹԲ. ՊԱՀԵՍՑԷ ԱՄԵՆԻՑՈՒՆ, ՀԱՅՐ:

Հրատ. Շահխաթունյանց, II, 252, Ալիշան, 69, Զալալյանց, II 118.

Ամբաստանց, 570-571: լալայան, XXIV, 56,

ԼԵՍԻԱՆԻ. 247

1214. Ս. ԱՍՏՎԱԾԱԾԻՆ եկեղեցու հյուսիսային տառի վերին մասում, քիվի աակ, արտաքուստ. 1 տող.

[illegible]

ՅԻՇԵՑԻՔ Ի ՔՍ. ՄԱԶՐԵՑԻ ԽՈՃԱ ՍԱՐԳԻՍՆ, ՈՐ ԵՏ ՎԱՍՆ

ՇԻՆՈՒԹԵԱՆ ԵԿԵՂԵՑՈՅՍ :Բ: (2) ԹՂՄԱՆ:

Ծանոթ. Համարում ենք ժամանակակից նախորդներին, XVII դար:

Հրատ. Ամբաստյանց, 571:

ԼՈՒՄԱՆԿ. 248

1215. ԽԱՉԻՍԻՐ, օգտագործված է գավթի հյուսիսային մուտքին որպես կողքի քար. ճակատին երկու կիսեղծ տող.

ԵՍՆԱՍՄԻՊՍ ԿԱԿՆԵՆԻ

$\bar{u}f$ ከሠህ ናፍቺ ተጽባ

ԵՍ ՆԱՍԻՊՍ ԿԱՆԿՆԵՑԻՍ ՄԲ.

ԽԱՍ ԶՍ ՀՈԳՈՑՆ ԻՍՈՑ...

Ծանոթ. XV—XVI դարեր:

1216. *ՏԱՊԱՆԱՔԱՐ, մեծ, տափակ, երեսին գեղազիր 13 տող.*

ԵՍԱԻԵՏԻՍ
ՎԵՐԵՍՍԱՆ
ԱՉՆԻՔԱ
ԾԱԾԻՍՆ
ՆԳՈՒՅԻՏԱՊ
ԱՍՀՕՐՆԻ
ՄՊԱՐԱՆԻՍ
ՁԻՆՈՐԴԻ
ԻՍԱՅՊԵԿԻՆ
ԹՈՒՆՊԱՐ
ՆՄԵԼԻՔՇԱ
ՀՆԱԶԱՐԻ
ՆԹՈՒՃԻՐ

ԵՍ ԱԻԵՏԻՍ| ՎԱՐԴԱՊԵՏՍ ԱՌԱՋՆՈՐԴ ՍԲ. ԱՄԱԾՆԻՍ ՀԱՆԳՈՒՑԻ
ՏԱՊԱՆԱ ՀՕՐՆ ԻՄ ՊԱՐՈՒՆ ՆԻԱՂԻՆ, ՈՐԴԻ ԻՍԱՅՊԵԿԻՆ, ԹՈՒՆ
ՊԱՐՈՒՆ ՄԵԼԻՔ ՇԱՀՆԱԶԱՐԻՆ. ԹՎ. :ՌՃԽԲ: (1693):

Հրատ. Սմբատյանց, 571: Լալայան, XXIV, 55:
Լալաճկ. 249

1217. *ՏԱՊԱՆԱՔԱՐԻ վրա, որն այժմ չկա, եղել է՝
Այս է հանգիստ Եղիիմ սրդի Պապախանիմ, որ ի անաւրիմաց սպանեցաւ
թվ. :ՌՃԽԲ: (1693):*

Հրատ. Սմբատյանց, 571: Լալայան, XXIV, 56:

1218. *ԽԱԶՔԱՐ, կանգնած է վանքից հարավ, մոտ 20 մետր հեռու, բան-
ջարանոցի հասարակ պատի մեջ, բայց իր նախնական
տեղում. ճակատին և խորանի շուրջը 2 տող.*

ԱՎԿԵՅԻՉՍ
Թ

ԱՍՏՈՒԾՈՎ ԿԱՆԿՆԵՑԱԻ ԽԱՂՍ ԹՎ. :Ջ: (1451):

Լալաճկ. 250

1219. *ԽԱԶՔԱՐ, կից նախորդին հյուսիսից, ճակատին 2 տող.*

ԵՍՊԱՐԱՆԻ ԵՊԻՄՈՒՆ

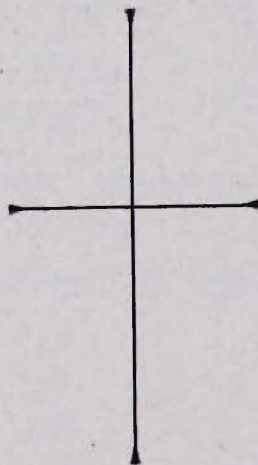
ԵՍ ԴԱԻԻԹՍ ԿԱՆԿՆԵՑԻ ՍԲ. ԽԱՂՍ:

Ծանոթ. Ժամանակակից է նախորդին:

Լալաճկ. 251

1220. *ԽԱԶՔԱՐ, կանգնած է պարսպից դուրս, թաղածածկ եկեղեցու հարա-
վային պատի տակ, շրջանակներին և
ստորին մասում 16 տող.*

ԿԱՍ
ԵՍՎ
ԿԱՆ
ՑԻՉ
ՍՓՐ
ԹԻ
ՐԻՄ
ԻՆՈ
ԼՄ
ՐՆԻ
ԴԼ
ԱՆԻ
ԴԱ
ՍՏԱ

ԹՎ. Ջ: ԿԴ
3 ԿՈՒԼԻՆՄԻԼԻԹՈՒԻՐ
ԻՆ

ԿԱՍ
ԱՅ
ԱԴ
ՔՅՅ
ԳՆԵ
ԽԱԶ
ԿՈՒ
ՀԱԻ
ՈՅ
ՔԻՆ
ԱԻ
ՄԿ
ԶՀ

ԿԱՄԱԻՆ ԱՅ. ԵՍ ՎԱՐԴ ՔԱՀԱՆԱՅ
ԿԱՆԳՆԵՑԻ ՁԽԱՂՍ ՓՐԿՈՒԹԻ ՀԱԻՐ
ԻՄՈՅ ԻՆՈՔԻՆ ԵԻ ՄԱԻՐՆ ԻՄ
ԿՈՒԼՁՀԱՆԻ ԴԱՍՏԱՅԿՈՒԼԻՆ, ՄԻ-
ԼԻԹՈՒՅՏԻՆ. ԹՎ. :ՋԿԴ: (1515):

Լալաճկ. 252

1221. ԽԱԶԳԱՐ, կից նախորդին հարավից, ճակատին կիսեղծ 3 տող.

ԼԵՍՊԵ... ԱՄՍԿԼ... ԳՍԵ
ՋԽԱԶՍՄ ԱԻՐՆԻ ՄՇԱ ՀԱ
ԱՄԻՆ ԹՎ Ը ԿԴ

ՄԱՍՏՈՒԾՈՒՎ ԵՍ ՊԷՂԶՆՄԱՄՍ
ԿՄԱՆԳՆԵՐՑԻՆ ԶԽԱԶՍ ՄԱԻՐՆ
ԻՄ ՇԱՀԱՂԼՄԱՄԻՆ ԹՎ. :ՋԿԴ:
(1515):

Լուսաճկ. 253

Յ Ա Ր Փ Ո Ւ Զ Լ Ո Ւ

Դյուղի հին անունը հալանի չէ, Սմբատյանցն ու Հալալանը թուրքական Յարփուզլու անունը համարում են թարգմանությունը հալերեն Դաղձանոց¹ տեղանվան, բայց գրավոր աղբյուրներում այս վերջին անունով գյուղ չկա հիշատակված Դեղարքունիում:

Դյուղամիջում մնացել է մի գերեզմանատան մնացորդ, իսկ գյուղի հյուսիսային եզրին մի հասարակ եկեղեցու ավերակները և կողքին 2 խաչքար:

Այստեղ պահպանված հուշարձաններից հնագույնն ունի 1536 թվականը:

Մեր հավաքածուի բոլոր 12 արձանագրությունները հրատարակվում են առաջին անգամ:

1222. ԽԱԶԳԱՐ, փոքր, կանգնած է գյուղի հյուսիսում գտնվող կիսավեր եկեղեցու մոտ. թևերի արանքներում և ստորին մասում 3 տող.

ԹՎ | ԶՏԵ
—+—
Ե Ս Ա Ն Ա Ն Ի Ա Յ Դ
Կ Ն Կ Ե Ց Ի Խ Ա Ջ Ս

ԹՎ. :ՋՁԵ: (1536):

ԵՍ ԱՆԱՆԻԱՅ ՔԱՀԱՆԱՅ ԿԼԱՅԿԼՆԵՑԻ
ԽԱԶՍ:

1223. Մեծ և գեղաքանդակ, կանգնած է ըստ ղր պատվանդանի վրա, ավերակ եկեղեցուց հարավ. քիվին, շրջանակին և ստորին գնդի շուրջը.

ՍԲԻՉՍԲԱՐԷԻԱՍԱԴՆՍԱԿԵՍԻՆ

ԱԼԷԲՍՍ
ՆՈՍԻՆ
Թ | Վ
—+—
Ձ | Ձ
ՏՐՆԱՆԻՆ
ԽՉՍ

ՍԲ. ԽԼԱՅՍ ԲՍԻԷԽԱԻՍ ԱՌԸՍՍԱԿԵՍԻՆ,
ԱԼԷՔՍԱՆՈՍԻՆ | ՏՐ. ԱՆԱՆԻՆ ԼԵՂԽԱՅՍ:
ԹՎ. :ՋՁԶ: (1537):

¹ Սմբատյանց, 598: Լալալան, XIX. 10: